

Chương 578: Nghi Vấn Của Ludwig?

(Số từ: 2249)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:56 AM 07/10/2023

Ý chí của các vị Thần thuộc về một lĩnh vực vượt quá tầm hiểu biết của con người.

Các vị Thần nhìn xa hơn và rộng hơn chúng ta.

Và.

Đó có thể là một định kiến hay một quan niệm sai lầm sinh ra từ niềm tin lịch sử lâu đời cho rằng các vị Thần nhất thiết phải ưu ái con người.

Những điều tốt đẹp được các vị Thần cảm nhận có thể khác với những điều tốt đẹp mà con người cảm nhận được.

Nếu các vị Thần coi sự tuyệt chủng của loài người là điều tốt, họ có thể mong muốn điều đó.

Do đó, các vị Thần có thể mong muốn sự hủy diệt của loài người.

Khi nghe Rowan nói, Ludwig không khỏi sửng sốt.

Có những tín đồ và linh mục đã rời bỏ Towan và Als.

Tuy nhiên, không chỉ những người rời đi mới thay đổi suy nghĩ.

Những người ở lại cũng phải thay đổi cách suy nghĩ để chịu đựng.

Họ đã phải sửa đổi suy nghĩ của mình để giữ vững niềm tin của mình.

"Nhưng, nếu các vị Thần thực sự muốn điều đó... thì tại sao họ lại giúp đỡ con người?"

"Đó chỉ là một giả thuyết; nó không phải là sự thật."

Ý chí của các vị Thần là không thể hiểu được.

"Tôi chỉ làm những gì có thể ở vị trí của mình."

Rowan làm hết sức mình mà không biết ý muốn của các vị Thần là gì.

Nếu họ muốn hủy diệt, hãy để nó xảy ra.

Nếu điều này dẫn đến một kết quả tốt, chỉ cần chờ đợi nó.

"Nếu mọi thứ đều là ý muốn của các vị Thần, thì những hành động như vậy là một phần của ý muốn đó. Vì vậy, tôi chỉ đang hoàn thành vai trò mà tôi nghĩ mình có."

Điều đó không có nghĩa là bất cứ điều gì tôi làm đều ổn bởi vì đó là một phần ý muốn của các vị Thần.

Nó có nghĩa là làm tốt nhất có thể.

Cô lang thang quanh trại tị nạn, thanh lọc và đổ nước vào một cái thùng không đáy.

Suy nghĩ của cô ấy là của một cô gái loạn trí, nhưng hành động của cô ấy không khác gì một vị Thánh.

Tuy nhiên, cũng có nguy cơ tự biện minh rằng bất cứ điều gì tôi làm đều ổn.

Logic cho rằng mọi thứ tôi làm là một phần ý chí của các vị Thần cuối cùng sẽ chuyển trách nhiệm về mọi việc tôi làm cho các vị Thần.

Ludwig cảm thấy vừa khó chịu vừa thăng hoa trong nữ tư tế trước mặt mình.

"Cá nhân tôi hy vọng rằng tất cả những điều này sẽ dẫn đến một kết luận tốt đẹp, nhưng nếu không, chúng ta không thể làm gì được."

Cô ấy gần như cam chịu nhưng không từ bỏ hành động của mình.

Nếu các vị Thần mong muốn sự hủy diệt, họ phải chấp nhận điều đó mà không oán giận họ.

Đó là một niềm tin thuần khiết không một chút nghi ngờ.

"Tôi... Tôi không hiểu."

Ludwig không thể hiểu được các vị Thần, cũng như Rowan, người có niềm tin cực đoan và thuần túy như vậy.

Rowan mỉm cười với Ludwig.

"Đó là một thời gian khó hiểu, vì vậy thật tự nhiên khi cảm thấy bối rối."

Điều may mắn là Rowan không phải là người cuồng tín, người sẽ tức giận nếu người khác không hiểu hoặc không tán thành niềm tin của cô.

"Hôm nay lạnh nhỉ, chúng ta trở về đi?"

"Vâng."

Nhiệm vụ của họ trong ngày đã hoàn thành.

Đâu đó trên đường về, Ludwig và Rowan nghe thấy tiếng vó ngựa.

Đó không chỉ là một hoặc hai, mà là một nhóm binh lính cưỡi ngựa.

Ludwig và Rowan nép mình vào lề đường để tránh những tay đua đang lao tới.

Hàng chục binh sĩ cưỡi ngựa tiếp cận trại tị nạn.

Lính tuần tra trong khu vực không cưỡi ngựa.

Ludwig nhìn thấy những vết máu trên bờm ngựa, áo giáp và mũ sắt của những người lính.

Đó là những vết tích của trận chiến.

Mọi người trên phố nhón nháo trốn vào quán rượu gần đó khi Rowan quan sát cảnh tượng.

"Đó là những đội tiêu diệt."

"Ah... bọn họ là...?"

"Ừm, nhờ có họ mà chúng ta không còn gặp phải vấn đề quái vật nữa. Cũng khá là may mắn."

Công việc mà Ludwig muốn làm—xử lý lũ quái vật ở ngoại ô Thủ đô Đế quốc—thuộc về các đội tiêu diệt. Ludwig im lặng nhìn các thành viên trong đội, những người thậm chí không thèm liếc nhìn trại tị nạn, lặng lẽ cưỡi ngựa đi qua.

Anh thà làm công việc đó còn hơn. Không cần suy tính khi giết quái vật. Các đội tiêu diệt dường như xa rời các nhiệm vụ thông thường của lính canh, chỉ quan tâm đến nhiệm vụ cụ thể của họ.

Ngay cả khi đó không phải là công việc của đội tiêu diệt, thì bất cứ thứ gì không cần suy tính cũng sẽ rất tuyệt. Giá như anh có thể tiếp tục làm công việc như ngày hôm nay.

Với những suy nghĩ như vậy, Ludwig không thể không nhìn đội tiêu diệt biến mất khỏi tầm nhìn.

"Chúng ta nên đi chứ?"

Rowan nhẹ nhàng kéo tay áo của Ludwig.

Rowan và Ludwig trở lại chốt gác để báo cáo việc hoàn thành công việc thanh tẩy. Có vẻ như giờ đây việc cách ly

của khu vực bị ảnh hưởng bởi bệnh dịch hạch đã có thể được dỡ bỏ.

Tuy nhiên, Ludwig không thể rũ bỏ suy nghĩ: nó có ích gì? Không bao giờ có đủ linh mục, và bệnh dịch tiếp tục lan rộng.

Ngay cả khi không có bệnh dịch, mọi người vẫn chết vì cảm lạnh tâm thường do cái lạnh khắc nghiệt.

Ludwig nghĩ anh có thể hiểu được quan điểm của Rowan, dù chỉ một chút.

Cô ấy đã đi khắp khu tị nạn để thực hiện công việc thanh tẩy và xua đuổi bệnh dịch.

Cô biết rõ hơn ai hết rằng công việc của cô chẳng giải quyết được gì. Trong cơn tuyệt vọng, cô phải tin rằng tất cả những điều này đều có ý nghĩa để chịu đựng nó.

Nhưng cô không thể hiểu làm thế nào sự tuyệt vọng này có thể dẫn đến bất kỳ kết quả tốt nào.

Vì vậy, cô bắt đầu nghĩ rằng có lẽ các vị Thần đã bỏ rơi loài người.

Nếu các vị Thần đã từ bỏ họ, cô ấy chỉ có thể duy trì niềm tin của mình bằng cách chấp nhận điều đó.

Ludwig không khỏi cảm thông cho Rowan, người có vẻ như là một người kỳ quặc nhưng có thể đã bị biến đổi bởi vực sâu tuyệt vọng của cô.

'Có thể là vì điều đó...?'

Có phải đó là lý do tại sao cô ấy hỏi?

Ma Vương thực thể như thế nào?

Cho dù hẳn ta thực sự là một sinh vật xấu xa?

Cô hỏi về bản chất của Ma vương vì biết rằng điều đó có thể cho phép cô thu thập ý chí của các vị Thần, dù chỉ một chút.

"Ludwig, anh có muốn cùng nhau trở về Thủ đô Đế quốc không? Dù sao thì chúng ta cũng đang đi trên một con đường mà."

"À, vâng. Nếu cô thấy ổn..."

Ludwig cảm thấy rằng nữ tư tế có vẻ ngoài thanh tú giống như ngọn nến có thể bị dập tắt bởi cơn gió mùa đông dù là nhỏ nhất.

Khi họ rời khu tị nạn và trở về Thủ đô Đế quốc, Ludwig nhận ra rằng hôm nay anh đã không làm được gì nhiều. Anh chỉ đơn giản là đi bên cạnh Rowan, quan sát xung quanh họ và chuẩn bị cho mọi tình huống bất ngờ.

Tuy nhiên, anh cảm thấy mệt mỏi hơn ngày hôm trước. Những cảnh tượng khủng khiếp vẫn giống như ngày hôm qua, nhưng sự mệt mỏi về tinh thần của anh còn nhiều hơn.

Những lời nói về các vị Thần có khả năng muốn hủy diệt loài người.

Quan điểm cho rằng niềm tin vào Ngũ Đại Thần đứng về phía loài người có thể là sai lầm.

Những lời đó khiến Ludwig cảm thấy hoang mang.

"Ngày mai cô có đi Quận khác không?"

"Ngày mai, tôi sẽ quay lại Quận 17 để kiểm tra xem bệnh dịch đã thực sự ngừng lây lan chưa. Sau đó, tôi sẽ đến Quận 15. Sau đó là Quận 6. Và sau đó... Tôi sẽ phải kiểm tra. Rốt cuộc, nhiều địa điểm hơn sẽ được thêm vào. Luôn có nhiều việc phải làm."

"Cô không mệt sao?"

"Các linh mục có thể sử dụng khả năng hồi phục nói chung không có khái niệm về sự mệt mỏi. Mặc dù chúng tôi không thể làm gì với sự kiệt quệ về tinh thần, nhưng chúng tôi không thể nuông chiều nó khi có những người đang khẩn cấp cần sự giúp đỡ của chúng tôi ngày hôm nay, phải không?"

"Tôi hiểu rồi."

Mặc dù Rowan không đề cập đến nó, nhưng Ludwig không thể không chú ý rằng cô hầu như không ngủ đủ giấc.

Dù đã rời khỏi vùng dịch nhưng trại tị nạn hầu như không có gì khác biệt.

Sự tuyệt vọng có thể nhìn thấy ở khắp mọi nơi.

"Công việc của một người bảo vệ. Nó không quen thuộc với anh."

Không thể cúi đầu trước những lời của Rowan, Ludwig nói, "Tôi cho rằng biểu hiện của tôi ... đã cho thấy điều đó."

"Vâng, anh rất khác với những người bảo vệ khác."

Được hộ tống bởi những người bảo vệ đối xử với những người tị nạn như côn trùng, Rowan có lẽ đã coi Ludwig là một người kỳ quặc.

"Ludwig."

"Vâng, Nữ tư tế?"

Rowan nhìn Ludwig.

"Nếu không có gì quá đáng, ngày mai anh có thể lại bảo vệ tôi được không?"

"...Hử?"

Ngày mai, Rowan sẽ đến một quận khác, vì vậy cô ấy sẽ phải mượn nhân lực từ một đơn vị bảo vệ khác.

"Anh biết đấy, lính canh... họ giết người quá dễ dàng."

"...Tôi hiểu rồi."

"Thật đau đớn khi xem cảnh đó."

Nó sẽ không thuận buồm xuôi gió trong các chuyến thăm của cô ấy đến các trại tị nạn cho đến nay.

Rowan hẳn đã chứng kiến những hành động cực đoan của những vệ sĩ hộ tống cô trong những tình huống ngặt nghèo.

Mặt khác, Ludwig rõ ràng là thiếu kinh nghiệm và miễn cưỡng giết người.

Anh ấy thậm chí còn tỏ ra nhẹ nhõm trước viễn cảnh có thể trốn thoát cùng cô ấy trong trường hợp có chuyện gì đó xảy ra.

Rowan nhờ anh bảo vệ vì cô biết Ludwig sẽ không có những hành động quá khích.

Ludwig lưỡng lự.

Anh muốn gật đầu ngay lập tức, nhưng anh không chắc mình có thể thực sự giúp Rowan hay không.

"Hôm nay chúng ta không có vấn đề gì, nhưng với thân thể này, không chắc tôi có thể bảo vệ cô lúc nguy cấp hay không..."

"Anh nói mình tự tin mà."

"..."

"Anh cũng có thể [Tăng cường sức mạnh ma thuật], như vậy còn chưa đủ sao?"

Nó không phải là một cuộc chiến, chỉ cần mang theo và chạy, vậy chẳng phải là ổn sao?

Ludwig không thể tìm thấy bất cứ điều gì để đáp lại những lời của Rowan.

Nhân lực là quý giá, và theo một cách nào đó, Ludwig là nhân lực quý giá.

Và Rowan cũng vậy.

Một nữ tư tế thanh lọc dịch bệnh và nhiệm vụ bảo vệ cô ấy.

Bất kể giải pháp có thể tạm thời như thế nào, đó là một nhiệm vụ thiết yếu.

Đó không phải là chiến đấu với những con quái vật nguy hiểm như Bertus và những người khác lo lắng. Người mà anh đang hộ tống thà chạy trốn nếu rắc rối phát sinh.

Đó không phải là một nhiệm vụ nguy hiểm và hầu như không có chỗ cho những đánh giá giá trị.

Nói ngắn gọn.

Sẽ không ngoa khi nói rằng đó là nhiệm vụ tích cực nhất mà Ludwig cho phép hiện tại.

Anh khao khát công việc của lực lượng đàn áp vì nó không đòi hỏi bất kỳ chỗ nào để nghi ngờ.

Tương tự như vậy, nhiệm vụ này cũng không thể thiếu đối với người dân và không còn chỗ cho sự nghi ngờ.

"Tôi sẽ cần sự cho phép của Đội trưởng, nhưng... tôi không có lý do gì để không làm điều đó."

"Tôi rất vui, Ludwig."

Nhìn nụ cười rạng rỡ của Rowan, Ludwig ngượng ngùng cười đáp lại.

Nhưng.

Hôm nay.

Họ đã chia sẻ nhiều cuộc trò chuyện.

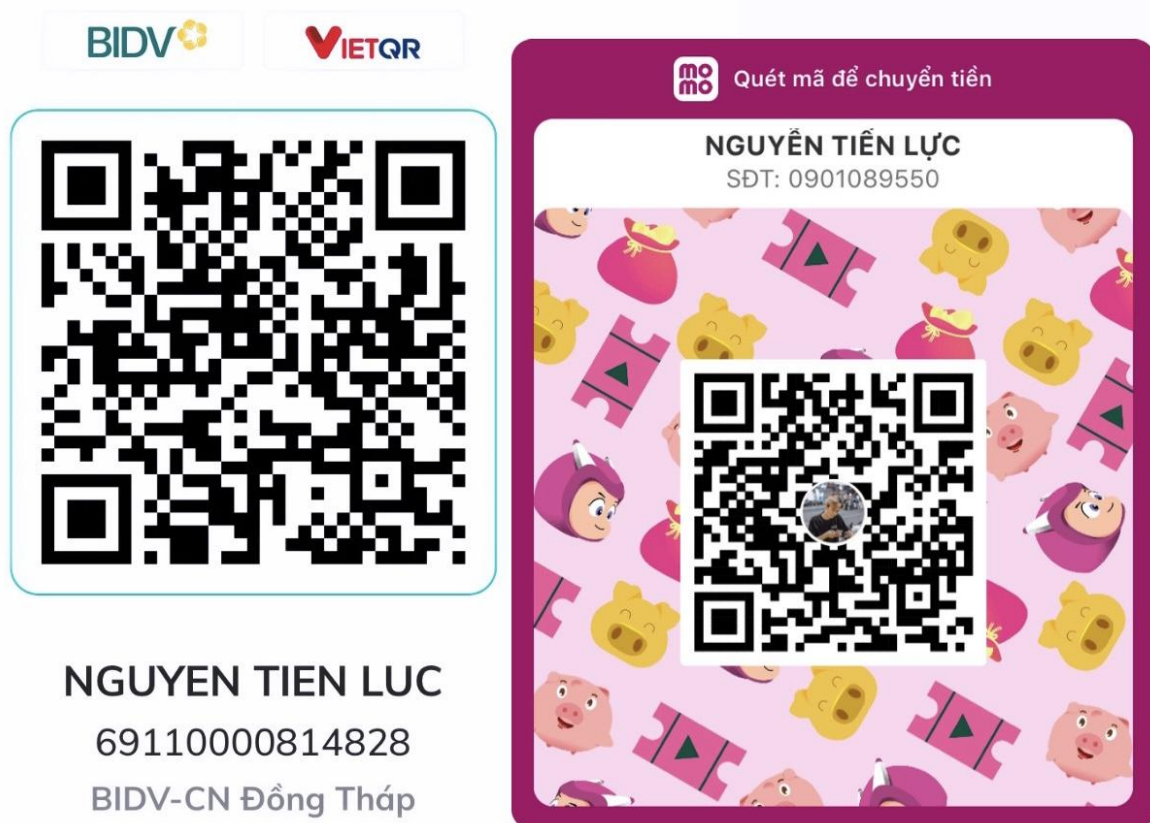
Trong những câu từ đó.

Tôi đã bao giờ đề cập rằng tôi có thể dùng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] chưa?

Ludwig có một chút nghi ngờ.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé
và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương
với id tên @Tienlucc.)*

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading